

godt, at den tidlige indsats styrkes, for det forebygger problemerne i en tidlig fase og sikrer bedre anbringelse af børn. Den tidlige indsats handler ikke om, at der skal foretages flere fjernelser, men om at de børn, som skal anbringes, sikres en bedre sagsbehandling på et tidligere tidspunkt, ligesom det sikres, at børn fremover får et mere stabilt forløb, når de er anbragt uden for hjemmet. De har allerede været udsat for meget, og der er ingen grund til, at de kastes rundt mellem forældre, plejefamilier og institutioner.

Det andet gode element, jeg gerne vil fremhæve, er, at vi med dette forslag undgår svingdørsbørnene, der går frem og tilbage mellem forskellige institutioner og plejefamilier, fordi hjemtagelse af frivilligt anbragte børn kan udsættes i op til 3 måneder. Det vil sige, at forældrene ikke straks kan få barnet hjem, bare fordi det nu lige passer dem. Der er grusomme eksempler på, at børn i løbet af deres korte liv har boet 10 steder med 10 eller flere forskellige voksenkontakter, og på den måde får barnet ingen mulighed for at skabe følelsesmæssige relationer eller få bare en smule sammenhæng i sin barndom.

I dag er det muligt at spille hasard med barnets liv og fremtid, fordi forældrene gentagne gange kan få barnet tilbage fra en plejefamilie. Det er synd for barnet, hvis det fungerer fint i plejefamilien, er blevet glad for sine plejeforældre og har fået venner i området. Vi skal undgå, at børn på den måde bliver katebald for forældrenes skiftende ønsker, og med dette lovforslag er vi godt på vej.

Et tredje element, der absolut skal fremhæves, er de nye regler for efterværn. Vi skal sørge for at holde de truede børn på rette vej til et ordentligt liv, vi skal sørge for, at overgangen fra barn til voksen går så let som muligt, og derfor skal vi følge dem og hjælpe dem, også efter at de er fyldt 18 år. De skal have hjælp til deres uddannelse og til deres indtræden på arbejdsmarkedet, og i det hele taget skal de ledes på vej og have gode råd som alle andre unge mennesker, der får råd og hjælp fra deres forældre. Børn fra hjem, hvor denne hjælp ikke er til stede, må have rådene fra anden side. Det skal vi hjælpe med til, og det er til Socialdemokratiets tilfredshed også indeholdt i lovforslaget.

Endelig skal det nævnes, at kvaliteten af sagsbehandlingen skal øges, og derfor indeholder forslaget også et punkt om at opstille kvalitetsstandarder for sagsbehandlingen i kom-

munerne. Der er allerede bevilget penge til efteruddannelse af personalet, der sidder på det her område, og til evaluering af reglerne, og det er tydeligvis et område, der har stor bevågenhed, fordi det gælder børns fremtid.

Jeg vil godt afslutningsvis sige, at selv om dette lovforslag sætter fokus på barnets tarv, bliver forældrene ikke glemt. Forslaget indebærer, at der fremover skal være et tættere samarbejde mellem sagsbehandleren og forældrene, så begge parter føler sig bedre informeret, og forældre til anbragte børn kan få en støtteperson.

Ved at sikre beskyttelse og omsorg og sikre, at barnets rettigheder som menneske og individ overholdes, følger vi principperne i FN's børnekonvention og reglerne i den europæiske menneskerettighedskonvention, og derfor kan Socialdemokratiet varmt tilslutte sig dette forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. René Skau Björnsson, om han ikke synes, det kan være et problem, at forældre, der frivilligt er gået med til en fjernelse af deres barn, pludselig får at vide, at nu er fjernelsen ikke længere frivillig, nu er det faktisk en tvangsfjernelse, og man beholder bare barnet dér, hvor det er.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille til hr. René Skau Björnsson, er vedrørende forældrene. Mener hr. René Skau Björnsson ikke, at det kan være et problem, at forældrene faktisk ikke får nogen behandling, mens børnene er fjernet? Man siger jo mod i lovforslaget at sørge for, at forholdene kan blive sådan, at barnet kan komme tilbage igen. Men hvis forældrene ingen behandling får i den periode, hvor barnet er fjernet, lykkes det jo aldrig, og så bliver den sociale arv aldrig brudt. Og blot at tildele familien en støtteperson, man kan ringe til, hvis det går helt galt, kan vel ikke kaldes behandling.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Nu må jeg sige, at når man ser på de sager med børn, der er frivilligt anbragt, fungerer langt, langt hovedparten jo meget godt. Men der har været nogle sager, hvor børn er kommet i klemme.

Hvis vi tager den 14-årige pige, der har været omtalt i Politiken, og som har været hos 10 forskellige plejefamilier og i tre forskellige